

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ นั้นตามที่เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ได้มีการรวบรวมรายชื่อชุมชนที่มีในปัจจุบันเป็นจำนวนทั้งหมด 76 ชุมชน (วรพงษ์ ผูกู้, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2558) ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ทุกชุมชนเนื่องจากระยะเวลาอันจำกัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลกับแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ยอดนิยม นักท่องเที่ยวหนาแน่นมีชื่อเสียงและมีภูมิทัศน์โดดเด่นของแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันไป จำนวน 4 แห่งคือ ชุมชนบ้านแม่กลางหลวง บ้านแม่กาบอง ชุมชนบ้านถ้ำและบ้านม้งดอยปุย ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั้ง 4 แห่งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวอย่างในการเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวเพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในอื่นๆ ต่อไป โดยรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. ชุมชนบ้านแม่กลางหลวงตั้งอยู่ในอำเภอจอมทอง เป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร ตัวชุมชนนั้นอยู่บนที่ราบสูง แวดล้อมไปด้วยป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำแม่กลางไหลผ่าน และลำห้วยระบบหมุนเวียน จึงมีการปรับใช้ที่ดินลาดชันไปเป็นรูปแบบนาขั้นบันได ทำให้เป็นจุดเด่นที่ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจจะเดินทางเข้ามาเที่ยวยังบ้านแม่กลางหลวง รวมไปถึงกิจกรรมการเดินป่าเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ศึกษาธรรมชาติ (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน, 2558: ระบบออนไลน์)
2. บ้านแม่กาบอง ตั้งอยู่ในอำเภอแม่ออน ซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่ตั้งอยู่ท่ามกลางขุนเขา มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีลำธารไหลผ่านหมู่บ้านและป่าไม้ที่สมบูรณ์ สภาพอากาศที่นี่จึงเย็นสบายตลอดปี นอกจากนั้น ยังเป็นหมู่บ้านที่ยังคงรักษาความเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ สมบูรณ์เป็นอย่างดีจึงทำให้นักท่องเที่ยวขึ้นไปชื่นชมความงดงามอย่างไม่ขาดสาย (สินธุ์ สโรบล, 2546: 138)

3. ชุมชนบ้านถ้ำตั้งอยู่ในอำเภอเชียงดาวเป็นตัวแทนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประเภท ถ้ำ เป็นหมู่บ้านที่ล้อมรอบด้วยภูเขาสูง มีแม่น้ำไหลผ่านกลางหมู่บ้าน มีถ้ำเชียงดาวขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงภายในหมู่บ้าน และยังใกล้กับดอยหลวงเชียงดาวซึ่งเป็นภูเขาที่สูงเป็นอันดับ 3 ของประเทศ อีกทั้งยังมีกิจกรรมการเดินทางศึกษาธรรมชาติบนดอยหลวงเชียงดาวและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าชม ถ้ำเชียงดาวได้ตลอดทั้งปี (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน, 2558: ระบบออนไลน์)

4. บ้านมั่ง ดอยปู่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง มีกิจกรรมและจุดเด่นคือวัฒนธรรมมั่ง วิถีชีวิตชนเผ่า ความเป็นอยู่ของชนเผ่ามั่งและการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ (สินธุ์ สโรบล, 2546: 138)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง 4 ชุมชนนั้น มีลักษณะที่แตกต่างกันตามสภาพภูมินิเวศ สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคเหนือตอนบน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวถือเป็นตัวแทนของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างครอบคลุม

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษครั้งนี้มีหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) เป็นหน่วยบุคคล ผู้ให้ข้อมูลคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ใช้เป็นตัวแทน จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 4 แห่งซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่งไม่มีการนับสถิตินักท่องเที่ยวที่แน่นอน ทำให้ไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจนจึงนำมาคำนวณสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่ทราบจำนวนประชากร ดังสูตรของ Cochran (1953 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 38) ซึ่งในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

สูตรการคำนวณของ W.G.cochran

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม
(โดยทั่วไปนิยมใช้สัดส่วน 50% หรือ 0.50)

Z คือ ระดับความมั่นใจกำหนดที่ 95% โดยกำหนด $Z = 1.96$

D คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

(จะต้องสอดคล้องกับค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นนั้นๆ) เท่ากับ 0.05

แทนค่า

$$n = \frac{0.50(1 - 0.50)1.96^2}{0.05^2}$$

$$n = 384.16$$

$$\approx 385$$

ผลจากการคำนวณตามสูตรดังกล่าวได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 385 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ยังแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นตัวแทน ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ชุมชนบ้านแม่กลางหลวง บ้านแม่กำปอง ชุมชนบ้านถ้ำ และบ้านม้ง ดอยปุย ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ชุมชนบ้านแม่กลางหลวง บ้านแม่กำปอง ชุมชนบ้านถ้ำ พื้นที่ละ 100 คน และในพื้นที่บ้านม้ง ดอยปุย 85 คน เมื่อกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 เป็นระยะเวลาทั้งหมด 3 เดือนโดยในแต่ละเดือนได้สุ่มเก็บตัวอย่างในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ในแต่ละพื้นที่จนครบ 385 ตัวอย่าง ในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั้ง 4 แห่ง ตามที่ได้กำหนดไว้

ตัวแปรและการวัดตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต่างๆ ในการวิจัยดังนี้
เพศ หมายถึง เพศชายหรือเพศหญิง ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงถึงความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูล
อายุ หมายถึง จำนวนปีของผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่เกิดจนถึงวันที่บันทึกข้อมูลในการวิจัย
ระดับการศึกษา หมายถึงวุฒิสูงสุดที่ผู้ให้ข้อมูลได้ศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพของผู้ให้ข้อมูลได้ปฏิบัติ ซึ่งทำให้มีรายได้ตอบแทนเป็นเงินสดหรือได้รับผลตอบแทนเป็นสิ่งของอย่างอื่น

รายได้ หมายถึง รายได้สุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ให้ข้อมูล (หน่วยเป็นบาท)

สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งอาจเป็นโสด สมรสแล้ว หย่าร้าง หรือเป็นหม้าย
การเลือกประเภทที่พักหมายถึง ที่พักอาศัยที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการ ได้แก่ เกสต์เฮาส์ โรงแรม รีสอร์ท หรือพักในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนซึ่งอยู่ในรูปแบบของโฮมสเตย์ เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว หมายถึง จำนวนเงินบาทที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพื่อเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

นักท่องเที่ยว หมายถึง ชาวไทยที่เดินทางจากที่อยู่ปกติมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ในจังหวัดเชียงใหม่ชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวรหรือเพื่อ ประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ ซึ่งนักท่องเที่ยวในที่นี้รวมไปถึงนักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ ค้างคืน ภายในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้นๆ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หมายถึง จำนวนบุคคลที่อยู่ในครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งรวมถึงบิดา มารดา พี่น้อง ญาติ และคนอื่นๆ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่ง ท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ รวมไปถึงกระบวนการตัดสินใจที่เดินทางมาสถานที่ท่องเที่ยว ความถี่ในการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองกับความต้องการของแต่ละบุคคลให้ได้รับความพึงพอใจใน การไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไปท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่

การรับรู้ หมายถึง การเลือกรับข้อมูลข่าวสารจากสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัว ซึ่งถูกส่งสมมาจาก ประสบการณ์ที่ได้รับหรือเกิดขึ้นจากการบอกกล่าวจากผู้อื่น แล้วนำมาคิดพิจารณาเลือกรับรู้จากดุลย พินิจของตนเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพล หมายถึง ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในด้านของประชากรศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี ด้าน การเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึง ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อ ชุมชนและชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม เป็นคำถามลักษณะปลายปิด (Close-ended Questions) และปลายเปิด (Open-ended Questions) มีทั้งหมด 5 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ของนักท่องเที่ยวที่เดิน ทางเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย จำนวนครั้งของการเดินทาง ระยะเวลาที่ทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว บุคคลผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการเลือกประเภทที่พัก และค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อคน)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยปัจจัยหลักและปัจจัยดิ่ง ซึ่งลักษณะคำถามเป็นการใช้เกณฑ์การประเมินค่าแบบ (Likert Scale) จำแนกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยการเปิดรับสื่อ การเลือกสนใจ การเลือกตีความเข้าใจ และการเลือกจดจำ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นการใช้เกณฑ์การประเมินค่าแบบ (Likert Scale) จำแนกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยเทคโนโลยี ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมซึ่งลักษณะคำถามเป็นการใช้เกณฑ์การประเมินค่าแบบ (Likert Scale) จำแนกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือวิจัย

1. การทดสอบความตรงในเนื้อหา (Content of Validity) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องให้ตรงตามเนื้อหาและได้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาเสนอแนะให้ถูกต้อง

2. การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและได้นำไปทดสอบกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชุมชนบ้านโป่งน้ำร้อน ตำบลดอยฮาง จังหวัดเชียงราย เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเช่นเดียวกัน จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ยอมรับได้ 0.70 (Coefficient of alpha) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 125) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

โดย	α	หมายถึง	ค่าความเชื่อมั่น
	k	หมายถึง	จำนวนข้อ
	$\sum si^2$	หมายถึง	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	$\sum st^2$	หมายถึง	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.78 ซึ่งในแต่ละด้านพบว่าด้านแรงจูงใจได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ด้านการรับรู้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 และด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถืออยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากระบบออนไลน์
2. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ไปยังแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อแจ้งรายละเอียดและขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัย
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยได้เก็บข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน – เดือนสิงหาคม 2559
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ แปลผล สรุปและรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิควิธีต่างๆ เรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าสูงสุด (maximum)

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Behavior) ได้แก่ จำนวนครั้งของการเดินทางระยะเวลาที่ทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวบุคคลผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยววัตถุประสงค์หลักของการเดินทางพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการเลือกประเภทที่พักและค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าสูงสุด (Maximum)

3. วิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว โดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในประเด็นของปัจจัยหลักและปัจจัยดิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวอยากเข้ามาเที่ยวในแหล่งชุมชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วย ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. วิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ของนักท่องเที่ยว โดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในประเด็นของการเปิดรับข้อมูลสื่อสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน การเลือกสนใจ การตีความเข้าใจและการเลือกจดจำ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วย ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

5. วิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยชุมชน โดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ในประเด็นของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยเทคโนโลยี ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วย ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ลงมา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2560 รวมระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ 21 เดือน